

Motion

1984/85: 800

Margó Ingvardsson och Björn Samuelson Sexhjälpmedel för vissa handikappade

Om man som handikappad önskar tekniska sexhjälpmedel finns ingen annan möjlighet än att besöka en porraffär eller handla på postorder. Detta innebär för många ett oöverstigligt hinder. I dag förnekar ingen att alla människor har behov av att älska och känna närhet även om ett funktionshinder gör att man inte fungerar enligt det dominerande mönstret. Sexualtekniska hjälpmedel får inte ses som ett sätt att lösa frågor om känslor och relationer men vi får inte heller bortse från att dessa hjälpmedel i vissa fall kan komplettera den egna förmågan på samma sätt som övriga tekniska hjälpmedel. De medicinska kunskaperna om möjligheterna till sexualliv vid olika rörelsehinder har ökat men fortfarande är vårdpersonalens kunskaper inom området bristfälliga. Informationen till patienterna på rehabiliteringsklinikerna är också eftersatt. På de flesta ställena har läkarna huvudansvaret för att nyskadade får veta hur de kommer att fungera sexuellt. En del läkare tar självmant upp frågan, andra gör det bara om patienten frågar. Om sexhjälpmedel förs upp som bidragsberättigat hjälpmedel kan detta bli en naturlig väg både för patienten och läkaren att diskutera möjligheter och begränsningar som funktionshindret eventuellt medför på sexualiteten. Det kommer också att medföra krav på utbildning inom området för berörda yrkesgrupper. För att berörda yrkesgrupper skall kunna informera patienterna om sex, samlevnad, sexhjälpmedel och handikapp krävs att de får kontinuerlig utbildning i ämnet.

Med hänvisning till det anförda föreslås*

att riksdagen hos regeringen begär att sexhjälpmedel förs upp på
Handikappinstitutets lista över bidragsberättigade hjälpmedel.

Stockholm den 21 januari 1985

MARGÓ INGWARDSSON (vpk) BJÖRN SAMUELSON (vpk)

* Se även motion 1984/85:801.